

НА ЗБОРИ ЗІ СВОЄЮ СВІЧКОЮ

КСП ім. Б. Хмельницького належить до міцних середнячків. В останні роки це господарство створило фурор своїм бурхливим розвитком переробних промислів. Про це ми не раз писали, тому повторюватися навряд чи є потреба. Однак навіть якщо вони не принесли великих прибутків, все ж завдяки їм вдалося втриматися на поверхні ринкових відносин. Голова правління С. Сондак не читав просторих доповідей, а зрозумілою мовою розповів про те, як жили торік селяни і як збираються жити. Серед позитивних моментів є те, що вдалося все вчасно зібрати з полів. Посіяно більше, ніж у 1994 році озимих зернових. Не набагато зменшили поголів'я худоби. Цей показник нині дуже важливий, бо ніяк рослинництво не буде існувати без тваринництва. Побудували 2 кілометри дороги, продовжували вести газопровід (1400 метрів). Ще трохи, і голубий вогник з'явиться не лише в М'ятині, а й у Посягві. Але немає радості в тому, що архіважкі умови праці на фермах і на тракторній бригаді. Степан Миколайович сказав: "Доведеться переглядати позицію щодо фермської техніки. За кордоном фермери не можуть собі дозволити такі гноєтранспортери, як у нас. Органіку з приміщення видаляють вручну."

Не лише затрати на електроенергію, а й кошти за сам транспортер, який нині коштує 1 мільярд карбованців, змусять наші колективні господарства відмовитися від цього дорогого задоволення. Працювати стане важче, але дешевше. Краще більше заплатити комусь зі своїх людей за працю, аніж витратити кошти на техніку і електроенергію. Життя заставляє нині добре рахувати — що вигідніше, що дешевше, що ефективніше. Цього селянин навчиться ще за якийсь рік-два. Але є ще один аспект життя колективних

мільярдів 175 мільйонів крб., податок на прибуток — 2 млрд. 368 млн. крб., пенсійний фонд — 2 млрд. 124 млн. крб., за землю заплатили 829 млн. крб., чорнобильський фонд — 689 млн. крб., податок з працюючих — 394 млн. крб., податок за дороги — 270 млн. крб., іноваційний фонд — 151 млн. крб., за охорону праці — 195 млн. крб., податок на транспорт — 150 млн. крб., прибутковий податок на дивіденди — 141 млн. крб., у фонд зайнятості — 92 млн. крб., соціальне страхування — 266 млн. крб., акцизний збір — 20 млн. крб., геологічний податок — 7 млн. крб., за воду — 6 млн. крб. Не заболіла у читача голова від цих цифр? А тут кожен день треба думати, рахувати, як ці податки сплачувати. То чи не легше було б заплатити один? Гадаю, було б так простіше.

А тепер про свічку, з якою треба було йти на збори. Лише розпочались вони у клубі, як ту лампочка й згасла. Десь знайшли однеєнку свічечку, щоб поставити на трибуну, аби щось можна було прочитати. Головний агроном В. І. Козярчук, коли прийшов до трибуни, діловито вийняв з кишені ще й свою свічку і запалив, аби видніше було. Це викликало гірку посмішку в залі. Нічого не зробиш — такі реалії сьогодення. І, можливо, хтось колись перегорне підшивку «Рідного краю» років через двадцять і побачить, як будувалась наша держава Україна.

А Василь Іванович мав що сказати своїм співвітчизникам. З тривогою повідомив, що у 1995 році внесли лише 79 тонн міндобрив. Тоді як у 1990 р. було 517 тонн. Органіки також відповідно зменшили з 93 тисяч тонн до 10,5 тисячі тонн. Все це різко впливає на врожайність. Завідуючий цехом по переробці сільгоспсировини Б. М. Киричук закликав всіх триматися разом, бо так легше жити. Виступили головний зоотехнік Р. Краєвсь-

важче, але дешевше. Краще більше заплатити комусь зі своїх людей за працю, аніж витратити кошти на техніку і електроенергію. Життя заставляє нині добре рахувати — що вигідніше, що дешевше, що ефективніше. Цього селянин навчиться ще за якийсь рік-два. Але є ще один аспект життя колективних сільгосппідприємств, який дуже негативно відбивається на економіці, а, отже, й життєвому рівні мешканців села. Це — податковий державний прес. Пишу не для того, щоб хтось криво дивився на податкову службу, яка ревно виконує свої функції. Не вона видумала ці податки. Якось розмовляв з одним народним депутатом України про ці податки. Він вважає, що необхідно впровадити лише податок на землю, який становитиме 20 процентів від запрограмованого урожаю. Однак цього не хочуть голови колгоспів. Та давайте подивимося на прикладі КСП ім. Б. Хмельницького. Чистий прибуток господарства становить 13 мільярдів карбованців. Рентабельність 37 процентів. А податків КСП заплатило майже 17 мільярдів. Давайте розшифруємо їх: ПДВ — 9

р. було 517 тонн. Органіки також відповідно зменшили з 93 тисяч тонн до 10,5 тисячі тонн. Все це різко впливає на врожайність. Завідуючий цехом по переробці сільгоспсировини Б. М. Киричук закликав всіх триматися разом, бо так легше вижити. Виступили головний зоотехнік Р. Краєвський, механізатор М. Симончук, завідуючий гаражем А. Демчук. Виступали й доярки. Просили заступника голови райдержадміністрації П. Стахова вплинути на це відключення електроенергії. Не за «Секрет тропіканки» і «Санта-Барбару» переживали, а за доїння корів. Щоб хоч у час доїння не вимикали енергію.

І ще один момент хотів би відзначити у цьому звіті. Правління КСП ім. Б. Хмельницького вирішило дати 2 мільярди карбованців на паї натуроплатою. Тут розпаювали землю та майно ще при тодішньому голові І. Ткачуку. Результат очевидний. Недаремно ще 47 заяв лежать, щоб вступити у колективне сільгосппідприємство.

На зборах побував і дав кілька порад у своєму виступі заступник голови райдержадміністрації П. І. Стахов.

Андрій БАБІНЕЦЬ.